

DAG 1

De eerste dag van de Engeland vakantie begon voor mij om 6:30 met het uit de schuur trekken van de Royal Enfield Classic 500. Yes, niet de Aprilia RSVmille. Ik gunde de Royal Enfield ook een tripje naar de geboortegrond van het merk, zoals we dat met de Aprilia ook al eerder gedaan hebben. Dus koffer opgekrikt, helm op, een ferme trap op de kickstarter, in de versnelling en we zijn op pad.

Maar man-o-man wat een mist. Het zicht was hooguit 30 meter, waarbij ik twijfelde of ik wel de snelweg moest nemen, of het eerste deel binnendoor moest gaan. Maar nadat ik na 500 de eerste bocht al bijna rechtdoorging omdat ik die te laat zag, besloot ik maar de snelweg te nemen, en daar achter het overig langzaam rijdende verkeer te mengen. De snelweg had tenslotte geen haakse bochten. Na 50 km aan gedaan te hebben brak de zon door, waarmee de mist ook verdween. Door de langzame start maar het grootste deel over de snelweg afgelegd en vanaf de Franse grens binnendoor langs de kust naar Dover gereden.

Aangekomen in Dover even een toeristische foto gemaakt, met het idee om die naar Ferry en Oscar te sturen, om te laten weten dat ik in de haven ben aangekomen. En terwijl ik Whatsapp open en de foto wil uploaden zie ik twee motorrijders aankomen. Ik kijk nog eens goed, en dat waren ze, Oscar en Ferry!

Dus hop, op de motor en bij ze aanhaken. Vanaf daar verliep het allemaal

soepeltjes, tickets inscannen en paspoort laten zien, papiertjes ontvangen, nog eens je paspoort laten zien, en de boot op rijden.

Op de boot hebben we wat zitten snacken en bijpraten tot we Engeland in kwamen. Vanaf daar werd het oppassen geblazen. Het was mijn eerste keer Engeland, en het rijden aan de andere kant van de weg is echt een aparte ervaring. Deels is het continu opletten links te blijven rijden, maar belangrijker is dat al het verkeer uit de hoek komt waar je het niet verwacht. Het was wat dat betreft fijn dat het hotel maar een uurtje rijden was.

Daar aangekomen zijn we ons op gaan frissen en gewacht tot Rik ons op kwam halen, om bij hem thuis te gaan eten. Bij Rik thuis maakten we kennis met zijn vrouw en enthousiaste hond. Door Rik en zijn vrouw werden we getrakteerd op een uitgebreide BBQ met burgers om u tegen te zeggen! Rik, nogmaals bedankt voor je ontvangst!

Na nog een lange avond werden Oscar, Ferry en ik weer keurig teruggebracht bij ons hotel. Het was een mooie start van de vakantie.

Dennis

DAG 2

Engeland en ontbijten. Dat werd natuurlijk een Full English Breakfast, heerlijk.

Als snel kwam Rik aangereden op zijn RSV. Eigenlijk had hij de Caponord willen pakken, maar die had een lekke radiator. Na een koffietje zijn we gaan rijden. Het leek ons verstandig om Rik voor te laten rijden, zodat wij op ons gemak konden wennen aan de Engelse manier van rijden. Rik loodste ons al rap de snelweg op, en reden zo van snelwegknooppunt naar snelwegknooppunt.

Na een uurtje zijn we de snelweg afgedraaid wegens een omleiding, en gingen we even checken wat de navigatie van Rik allemaal van plan was, want ons was inmiddels wel duidelijk dat dit niet de route was! Na kort beraad besloten we dat ik voor ging rijden. Dat vond ik wel even spannend, maar het eigenlijk helemaal prima. De tip van Rik, dat alles wat met verkeer te maken heeft, zich aan de rechterzijde afspeelt. Dit werkte top. Na het eerste binnendoor cruisen kwamen we -en ik zeg het nogmaals, ik volgde precies de route- in een geitenpadenwalhalla uit. Wat heb ik me vermaakt op mijn Royal Enfield. Hier is deze machine voor gemaakt, Een 'weg' niet breder van 1 meter, amper verhard, een stijgingspercentage van 25%, dan dat kilometers lang. Ieder een zal wel snappen dat ik me vermaakt heb. Boven aangekomen kwam ook medelijden in mij boven, want op mijn RSV had ik dit echt niet leuk gevonden. En zo bleek, onze Kawa-, Tuono- en RSV-mannen waren beduidend minder enthousiast over dit paadje. Tegelijk was ook de opluchting dat iedereen de glimmende kant boven heeft weten te houden.

Gelukkig voor mij was dit niet het laatste geitenpad van deze dag. Een pauze tussendoor hadden we ook wel verdiend. Dit deden we ook geheel in stijl met thee, scones en clotted cream.

Hierna was het weer doorpakken, want de route was 400km lang! Dus waar het kon, hebben we goed tempo gehouden. We zijn nog langs het tankmuseum in Bovington gereden. Na flink doorbuffelen zijn we nog redelijk bijtijds in de avond bij het hotel aangekomen.

Dennis

DAG 3, RONDJE CORNWALL INCL. DARTMOOR NP EN EXMOOR NP

3e dag van onze Engeland trip en vandaag geen rit van overnachting naar overnachting, maar een rondje door Cornwall en de nationale parken Dartmoor en Exmoor.

08:00 uur ontbijt in de authentieke eetkamer van de voormalige boerderij die nu de functie van B&B (www.yallands.co.uk) bekleed en wordt gerund door een zeer vriendelijk en gastvrij echtpaar in de stad Taunton. Tja, je bent in jolly o'll England en aan het ontbijt, dan zeg je al gauw Full English Breakfast. In al onze accommodaties stond het op het ontbijtmenu, ook als vegetarische variant. Ik heb het gisteren gegeten en daar heb ik het bij gelaten, 'Not my cup of tea', zoals de British dat zeggen. Verder was er ook weinig keus op het menu, alles is op toast en gebakken, met of zonder ei en/of bacon. Wel lekker, daar niet van, maar wat keus in wat lichter broodbeleg had ook wel welkom geweest. Oke oke, er waren ook verschillende jammetjes en yoghurt met fruit of Cereal, maar dat even terzijde. Er stond hier zelfs Tortilla op het ontbijtmenu, die Oscar en Dennis zich tevens goed hebben laten smaken....

Rond 09:15 uur was het toch echt tijd om te vertrekken, want we hadden een lange rit voor de boeg. Vanuit onze residentie stuurden we onze brommerts westwaarts richting Wellington en Tiverton om daarna Exeter te doorkruisen. Ondertussen aardig wat groen gezien, als in hagen langs de wegen welteverstaan, dat vond ik eerlijk gezegd wel een beetje jammer, want veel van de omgeving zag je niet door de vele hoge hagen langs de wegen en niet alleen in dit gedeelte van Engeland. Ook zorgden ze voor aardig wat blinde bochten, wat nog wel eens voor een kringspiermomentje zorgde, vanwege een geparkeerde auto o.i.d.

Na Exeter werd het nog wat groener, want we reden Dartmoor National Park in, waar we niet veel later in Moretonhampstead de motoren even het zwijgen op legden voor een teastop. Scones met Clotted cream, jam en creamtea werd ons deel op aanbeveling van onze "Engelsman" Rik. De rest van de week zouden er nog meer 'klassiekers' in onze maagjes belanden. Bij deze stop

waren ze voor nu weer gevuld en, omdat de bijen de overhand begonnen te krijgen aan onze tafel, werd het tijd om weer verder te gaan. Over de B3212 ging het richting Princetown om daar de B3357 op te rijden. Wat deze parken ook herkenbaar maakt zijn de vrij rondlopende runderen en schapen. Hun gebied is afgezet met wildroosters, waardoor het op deze stukken dus oppassen is, omdat de dieren op de weg kunnen staan, lopen of gewoon lekker liggen. Het terrein is weids, heuvelachtig en open dus over het algemeen zie je ze op tijd.

Na dit mooie stuk, reden we bij Tavistock het Park weer uit. Via Liskeard en Bodmin ging het naar Wadebridge waar we de rit noordwaarts voortzetten langs de westkust waar we uitzicht kregen op de Keltische Zee, via Tintagel. Waar de ruïne van het gelijknamige kasteel staat, ging het via de B3263 en de A39, die we helemaal volgden tot aan Barnstaple, waarna we het laatste stuk richting het noordelijkste gedeelte van Cornwall reden en we bij

Ilfracombe oostwaarts afsloegen en dan op het, voor mij in ieder geval, leukste en mooiste stuk van de route kwamen. Over de A399 kom je bij Watermouth bay langs een natuurlijke baai waar bij eb de boten droog te komen liggen, zoals dat op veel plekken gebeurt, met daar tegenover het gelijknamige kasteel die uitkijkt over de baai. Een paar miles verder kom je bij Combe Martin waar je langs een klein strandje komt in een inham.

Al snel reden we deze plaats uit om dan Exmoor National Park binnen te rijden en bij het plaatsje Lynmouth kom je ook weer langs zo'n typisch inhammetje dat droogvalt bij eb. Hierna vervolgden we de route weer over de A39 door dit mooie stuk richting Porlock en Minehead om daarna de A39, die we al eerder gevolgd hadden, te verlaten en op de A396 zuidwaarts verder te gaan. Ter hoogte van Brushford verlieten we Exmoor National Park en via Bampton en Wiveliscombe ging het over de B3227 weer huiswaarts naar onze residentie, waar we rond 19:30 uur arriveerden. En dan gauw omkleden en naar de Pub (The Cross Keys) voor het broodnodige gerstenat en voedsel, want om 21:00 sloot de keuken.

Was een lange, maar mooie dag. Morgen op naar Wales, naar ons volgende overnachtingsadres.

Ferry

DAG 4, RICHTING 'THE BLACK MOUNTAIN LODGE' TE GLASBURY ON WYE IN WALES.

Na de rit van 425 gisteren, is het vandaag een makkie met 'slechts' 370 km.

Op tijd opgestaan, zodat we rond 9 uur met een lichte regen vertrekken.

Vanaf Taunton eerst iets naar het zuidoosten afgezakt, om vervolgens vanaf Wrantage weer omhoog te gaan richting Langport en Somerton.

Zoals gewoonlijk had Dennis de gang er weer goed in, en het weer knapte ook weer wat op. Het weer zou de hele dag nogal wisselvallig zijn. Ik heb Dennis nog nooit zo

vaak op 1 dag zijn trui zien aan en weer uitdoen.

Na Somerton gingen we recht omhoog, en via Glastonbury bereikten we Wells waar we rechtsaf gingen en we via Shepton Mallet en Frome het plaatsje Bath bereikten waar wel ieder een hele pond toegang moest betalen om over het toegangsbruggetje te mogen. Dennis had dit al snel geregeld voor ons, en we zochten een plekje om wat te gaan drinken. Na wat rondgereden te hebben, vonden we een plek waar we de motoren konden neerzetten. Nadat we ons net van de warme motorkleding hadden ontdaan, viel ons oog op een bordje met de tekst dat parkeren daar alleen voor bewoners was. Dus, dat werd even kort overleg van wat doen we nu.

Totdat Dennis ineens bemerkte dat er bij Rik een schroef in zijn achterband zat.

Dat opende op zich wel weer perspectieven, want nu staan we daar dus vanwege pech, en dat daar nu toevallig een pub aan de overkant is, dat is dan weer geluk bij een ongeluk.

Ik heb vervolgens mijn bandenpropsetje en compressor maar demonstratief naast Rik zijn motor gezet, en of het hielp of niet, maar de inmiddels gearriveerde parkeerwachter schonk geen aandacht aan ons. Dus we konden eerst in de pub ons drankje gaan doen, en vervolgens heb ik Rik zijn band maar effe gepropt en opgepompt. Voorbereiding is het halve werk, mocht nu ook weer blijken.

Nadien alles weer aangetrokken, nog een korte fotostop gedaan en verder. Bath is veel te druk en het is te warm om langzaam te rijden.

We zijn verder noordwaarts gereden, om bij Tormarton linksaf in westelijke richting Bristol te gaan. Het weer werd ook steeds beter, en na Bristol zijn we bij Chepstow de 'grens' van Wales overgestoken. Onderweg nog wel een wat minder aangenaam zicht aangetroffen. Er lopen daar nog al eens schapen los over de weg, en dat was ergens waar wij langskwamen niet bepaald goed gegaan. Een schaap was letterlijk in twee stukken gereden. Voor en achterlijf compleet gescheiden van elkaar en lagen een meter uit elkaar, met een pluk gekauwd gras er nog tussen. Van de lucht en het aanblik draaide je maag zich om, vooral omdat het beest nog bleek te leven. Ik hoop maar dat het snel afgelopen was voor hem.

Eenmaal in Wales aangekomen, werden we begroet met een groot bord waarop te lezen stond dat de wegen met EU geld zijn opgeknapt. We hebben dan ook wel gemerkt waar 'ons' geld heengegaan is, want de wegen waren er een stuk beter dan in Engeland. Hebben we er in ieder geval nog een beetje kunnen profiteren.

Vanaf Chepstow gingen we noordelijk, en maakten een lunchstop bij 'the anchor inn'. Konden we meteen een fotostop doen, en mocht ik weer een landenstickertje op de motor plakken.

Lekkere lunch in een gezellig restaurant. En alles was volgens Rik weer 'volledig calorievrij'. Na de lunch verder omhoog richting Monmouth, daar linksaf geslagen, en verder via Raglan, Abergavenny en vervolgens door en langs het Bannau Brycheiniog National Park.

Net buiten het park nog even een tankstop gedaan in het plaatsje Ystradgynlais. De leesbare plaatsnamen hadden we een poosje terug al achter ons gelaten. Maar tijdens de tankstop, komt er plots een dikke Harley de pomp oprijden. Dikke geluidsinstallatie op indrukwekkend vermogen. Stapt er een 'full patch' Hells Angels af. Komt na het tanken een praatje maken, waar we vandaan kwamen en waar we heen gingen. Hij vond het 'gaaf' wat we deden en kregen zowaar nog een hand, en hij toonde een soort van respect. Of het nou echt respect was, of dat hij indruk op ons wilde maken weten we nog niet. Maar hij leek me wel een vrolijk en schappelijk persoon, laat ik er maar het goede van denken.

Uiteindelijk dan bij het hotel aangekomen. Beetje vreemde situatie. Geen receptie te vinden, alleen een hal waar op het dressoir een paar enveloppen liggen, waarvan op 2 voorzien van onze namen. Deze maar gepakt en geopend. Blijkt er dus geen receptie te zijn. We werden welkom geheten en de sleutel zat erin, maar verder moesten we het maar uitzoeken. Dus we zijn naar de kamer gelopen, licht op de gang stuk dus lastig om de sleutel in het slot te peuteren maar het is gelukt.

Een wel erg kleine kamer, met het smalste 2persoons bed dat ik ooit gezien heb, en een douche die dan weer te heet en dan ineens weer ijskoud is. We werden er niet enthousiast van. Maar het restaurant was open, en het was nog goed eetbaar ook. De dag is weer voorbij...

Oscar

DAG 5

Opstartprobleem Ferry's bike wilde niet starten (in de natte heg geparkeerd 's nachts). Mensen van het hotel waren zo vriendelijk om te helpen met een mobiele charger. Succes (hear the music)! Vol gas op weg. Prachtig uitzicht over de Welsh mountains, veel schapen, wegen in Wales zijn uitstekend, niet te veel verkeer, veel inhaalruimte. Verplicht geitenpad ingegrepen. Opnieuw.

Dennis verontschuldigde zich, en hervatte vervolgens de route, aan de juiste (verkeerde) kant van de weg (enige keer vandaag) tot nu toe. Gestopt voor de lunch in Oakley arms hotel.

Moet het olieniveau van rsv controleren, waarschijnlijk laag zal olie krijgen (15w50 half synth) voordat we hervatten. Vond olie in de buurt. 10w40 halfsynth, maar zou goed moeten zijn om te mixen. Met hulp van de jongens verwijderden we de kuip en een halve liter toegevoegd. Allemaal weer goed. We hervatten het rijden. Uitdagende bergpassen, veel plezier. Volgende stop Snowdonia en Mount Snowdon. Op weg daarheen kwamen we door de zogenaamde Mach Loop, waar militaire vliegtuigen laagvliegen

oefenen. Heel veel mensen komen kijken vanuit de heuvels en bergen.

Tussendoor, een big thank you aan Han voor het maken van deze prachtige routes, het landschap is gewoon ongelooflijk, elk gezichtspunt een ansichtkaart op zich. Heeft mijn kijk op Wales totaal veranderd. Aan gekomen op Mount Snowdon, moest de immer voortrazende Dennis even voorbij rijden om te zorgen voor een stop om foto's te maken. En vooruit, voor iedereen een lekker ijsje. Een zeer geslaagde dag!

Rik Doejaaren

DAG 6

Vandaag stond een verzoeknummertje op het programma. Routemaker Han had van Rob Zurlohe het verzoekje gekregen om een country-side-route te maken. Ik kan zeggen dat die poging uitstekend gelukt is. Want hoewel Rob uiteindelijk niet mee kon, zijn we wel aan deze klassieker begonnen.

De route begon gelijk goed, vrijwel gelijk dook de route de veldweggetjes op, en dat betekent, smalle paden met links en rechts metershoge heggen. En van akkers naar bossages naar weilanden. Heel mooi, maar met bijzonder weinig tempo. Tel daarbij op dat het begon te regenen en 75% van de groep de goede zin aan het verliezen was. Toen de regen doorzette, stopten we om regenkleding aan te trekken en te overleggen wat we zouden doen. We besloten op te splitsen. De mannen met 130+ pk aan boord op wegbanden vormde een groep die over fatsoenlijke wegen met een ommetje richting hotel te gaan. De eenzame strijder op de Royal Enfield met z'n 27,2 pk sterke 500cc lange slag motor vormde de andere groep en vervolgde de route. En het moet gezegd worden, met het juiste materiaal was deze route prachtig. Het voerde door bossen, heidevelden, en andere ongerepte natuurgebieden. Zelden zo'n lange mooie route gereden waarbij zo nu en dan ook nog technisch gereden moest worden. Ik heb me geen moment aan de regen geërgerd. Han, bedankt voor deze route!

Uiteindelijk bij het hotel aangekomen eerst op wezen warmen in een stomend hete douche. Daarna de andere makers opgezocht, die in een sjeek restaurant aan de pints zaten. We hebben heerlijk gegeten daar. Het was een fantastische dag!

Dennis

DAG 8, ZATERDAG 16-9-2023 TERUGREIS

En dan zit de vakantie er alweer op! Vandaag zetten we weer koers richting het vaste land. Dat betekende wel vroeg op en vroeg vertrekken en daardoor ook helaas zonder breakfast. We hadden namelijk de veerboot van 10:00 uur geboekt en aangezien we pas om 08:00 uur konden ontbijten en we min. 1 uur van tevoren aanwezig moesten zijn voor het inchecken, wilden we het risico niet lopen dat we te laat zouden zijn, ondanks dat het maar een half uurtje rijden was vanaf het hotel.

Gelukkig konden we op de kamer wel een kop oploskoffie en een koekje als "ontbijt" tot ons nemen. Dan was het tijd om de brommerts weer op te tuigen en te vertrekken. Via de M20 en de A20 reden we naar Dover, alwaar we bij de Terminal na de paspoortcontrole en de check-in, in de wachtrij konden aansluiten. Voor ons stonden nog 3 motoren, een Brit op een, als ik de vele stickers moet geloven, zwaar gesponsorde en bepakte GS, die blijkbaar een lange reis ging ondernemen en 2 Hollanders uit Rotterdam op Harley's waar we mee in gesprek raakten. Ook zij hadden een rondje Engeland gedaan met nog een paar anderen incl. Bezemwagen, tja Harley he!!! 😊 Zij waren de enigen die nog rijdend terug naar huis konden, de anderen zijn met de bezemwagen afgevoerd voorzover ik het begrepen had. Ondertussen stonden we (gelukkig, je zal daar moeten staan met slecht weer) lekker in het zonnetje te wachten.

Uiteindelijk kwam daar de veerboot en nadat deze uitgeladen was konden wij als eerste aan boord, net als vorige week. Maar ten opzichte van vorige week moesten we deze keer zelf de motoren vastzetten met de aanwezige spanbanden. Daarna was het richting de lounge om daar kwartier te maken voor de overtocht en om 10:00 uur vertrokken we richting Duinkerke. Oscar regelde ontbijt voor ons, wat bestond uit Koffie en Chips (het zoutje). Helaas was het horecagedeelte waar wij zaten niet echt ruim qua

assortiment, even later tijdens rondje lopen bleek dat er verderop wel horeca zat waar van alles te krijgen was, maar dat betekende wel verkassen en daar hadden we op dat moment geen zin. Verder lekker gerelaxed en voor we het wisten was de kust van Frankrijk en daarbij de Terminal alweer in zicht. Verbazingwekkend hoe soepel en ongemerkt zo'n veerboot aanmeert. Tijd om ons weer naar de motoren te begeven, los te maken en op te stappen. Nadat we het signaal van een van de crew leden hadden gekregen om de veerboot af te rijden, konden we onze weg weer vervolgen.

Via de snelweg zetten we koers richting Nederland. Na een korte tankstop net over de grens in België, vervolgden we onze weg totdat Dennis ter hoogte van Gent de snelweg afging en stopte bij de Burger King omdat ie een beetje aan het inkakken was en trek had. Kwam goed uit, want ik had ondertussen eigenlijk ook wel trek gekregen. Na onszelf te goed gedaan te hebben aan de gekozen Whoppers en friet, konden we er weer tegenaan. Opstappen en weer verder. Na Antwerpen kwam de Nederlandse grens al snel in het zicht en na deze te zijn gepasseerd scheidden onze wegen, ieder van ons drieën zette koers richting eigen huis. Voor mijzelf was het de A16 afrijden richting Rotterdam, maar omdat een gedeelte die kant op dicht was vanwege wegwerkzaamheden moest ik een kleine omleiding volgen om via de A58 en de A17 weer op de A16 te komen. Toen ik ter hoogte van Dordrecht was zag ik 2 motorrijders die mij bekend voor kwamen, eenmaal dichterbij kwam de bevestiging, het waren de 2 Harley-rijders van de wachtrij in Dover. Heb ze gegroet toen ik voorbij reed en ze groetten terug, even daargelaten of ze mij ook herkenden. Vanaf daar was het nog een klein half uurtje rijden en rond 18:00 uur parkeerde ik de Donder in de tuin.

Het was weer een geweldige vakantie, ondanks de lange dagen, en voor mij de allereerste keer zelfrijdend op de motor in Engeland. Wat mij betreft ook niet de laatste keer, want het is een waanzinnig mooi land om doorheen te rijden.

Hierbij wil ik mijn mede Engelandrijders bedanken voor de gezellige week en een extra bedankje voor onze 'English resident' Rik en zijn vrouw voor hun gastvrijheid en BBQ bij hun thuis op de eerste avond op Engelse bodem. En ook wil ik Dennis extra bedanken voor het voorrijden de hele week 'petje af!' en als laatste Han voor het maken van de routes en regelen van de overnachtingen of eigenlijk kort gezegd, het organiseren van de gehele reis!

Tot een volgende reis!

Ciao,

Ferry

SFEERIMPRESSIE

